

Syksy/2012

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

**LINTUVAARALAISENA
VOIT VAIKUTTAA!**

**Kunnallisvaaleissa
oma ehdokas valtuustoon!**

*Värikästä syksyä toivottaa lukijoille
Lintuvaaran Oky:n hallitus*

**Liittymällä jäseneksi
edistät lintukotomme
yhteisöllisyyttä!**

Syksyn omenasaalis metsänreunassa -mitä pitäisi tehdä puutarhajätteille?

Metsälenkillä taas huomasi, että joku on vienyt metsään omenoita. Liiallinen sato voi tuottaa päänsäiväa mutta aivan ehdottomasti niitä ei saa viedä metsään!

Kuva Anne Kangas

Espoon kaupungin järjestyssäännön (Espoon kaupungin ympäristönsuojelumääräykset 14 §) mukaan puutarhajätteiden, kuten lehtien ja risujen, vienti ja jättäminen yleisille metsä-, puisto-, viher-, katu- ja vesialueille on kielletty. Kiellot koskevat luonnollisesti myös yksityisiä tontteja.

Jätekasat rumentavat alueita ja alentavat siten niiden virkistysarvoa, ja ne ovat

myös tärkeimpiä haitallisten vieraskasvilajien, kuten jättiputkien ja jättipalsamin leviämisreittejä luontoon. Luontoon jätetty puutarhajäte rehevöittää metsän kasvillisuuspohjaa, mikä johtaa mm. nokosen runsastumiseen. Syötävät jätteet kuten omenat kyllä maatuvat nopeasti mutta ne houkuttelevat paikalle rottia. Ajatelkaahan metsän vieressä sijaitsevia tontteja. Nyt näillä tonteilla vierailee näitä ei-toivottuja siimahäntiä.

Lehdet, risut, ruohonleikkujätteet ja muut puutarhajätteet voi kompostoida omalla tontilla. Kiitokseksi työstäsi saat kompostimultaa pihamaallesi. Jos nurmikkoa peittää erityisen paksu lehtikerros ja siellä on suurikokoisia lehtiä (esim. vaahteran lehdet), ne voi kerätä puutarhajätekompostiin tai silputa ruohonleikkurilla paikalleen. Oksat ja risut kannattaa pätkiä tai hakettaa. Hakkeen voi hyvin sekoittaa lehtikarikkeeseen ja käyttää kompostin seosaineena. Tavalliset rikkaruohot tuhoutuvat lämpökompostissa, mutta useat haitalliset vieraslajit voivat kasvattaa uuden yksilön pienistäkin juuren tai varren palasista, joten niitä ei tule laittaa kompostiin ellei ole täysin varma, kuolevatko kasvit kompostorin lämpötiloissa.

Ylimääräiset omenat voi kompostoida suljetussa kompostissa, jonne eivät pääse pieneläimet kuten hiiret ja rotat. Muumiotautiset omenat on varmuuden vuoksi syytä joko polttaa tai laittaa kaatopaikalle sekajätteen mukana.

Puutarhajätteen voi viedä myös omatoimisesti Sortti-asemalle. Meitä lähin on Konalassa, osoitteessa Betonitie 3. Vastaanotosta peritään HSY:n hinnaston mukainen maksu, joka on 5 € puhtailta puutarhajäte- ja risukuormilta. Sorttiasemalta saamyös vuokrattua erittäin edullisesti peräkärryn jätteiden kuljettamiseen, 5 €/3 h.

Roskaamisesta voi kysyä lisää Espoon ympäristökeskuksesta (päivystys ma-pe klo 9.00-12.00 p. 816 24850). Lisätietoja saa myös mm. HSY:n internet-sivuilta www.hsy.fi

Liiallisesta omanasadosta pääsee kätevästi esim. omenapörssin kautta. Netissä voit kirjautua eri paikkakuntien palveluihin ja lisäksi omenapörssi toimii myös Facebookissa. Tee joku iloiseksi ja tarjoa satoasi muillekin!

Omenista voi käydä myös teettämässä tuoremehua Espoon tuoremehuasemalla Kilossa, osoitteessa Kilonkalliontie 3 B. Puh. 050 322 9925. Espoon tuoremehuaseama on avoinna sesonkina (ei ajanvarausta) ma-pe 9-18, la-su 11-15. www.mehuaseama.net.

Anne Kangas

• IRROTA LIITYMISKORTTI, TÄYTÄ JA LÄHETÄ HETI! • IRROTA LIITYMISKORTTI, TÄYTÄ JA LÄHETÄ HETI! •

LIITYMISKORTTI

☒ Olen paremman asuminen kannattaja ja haluan liittyä Suomen Omakotiliiton paikalliseen jäsenyhdistykseen. Lähetätkää minulle jäsenkortti sekä tilisiirto jäsenmaksua varten.

Osallistun samalla arvontaan ja voin voittaa Viking Linen Helsinki - Tukholma - Helsinki risteilyn. Arvonta 13.12.

Etunimi ja sukunimi	
Lähtöosoite	
Postinumero ja -toimipaikka	
Sähköposti	
Puhelin	
Paikallisyhdistyksen nimi (täytä, mikäli tiedät nimen)	
Jäsenhankkijan jäsennumero (täytä jos tiedät)	

Asun	☐ Aion hankkia omakotitalon	Äidinkieli	☐ Suomi
☐ omakotitalossa	☐ Minulla on vapaa-ajan asunto	☐ Ruotsi	
☐ rivitalossa		kunnassa	
☐ paritalossa		Haluan liittyä myös vapaa-ajan asukkaiden yhdistykseen.	

Suomen Omakotiliitto ylläpitää keskitetysti jäsenrekisteriä paikallisyhdistysten jäsenistä. Omakotiliitto voi luovuttaa jäsenen osoitteet tapauskohtaisen tarkinnan perusteella ja kerrallontoisesti liiton yhteistyökumppanille. Kyse on talon jäsenien ja palvelujen markkinoinnista kirjeitse mutta joskus myös puhelimitse. Jos et halua jäsenetunustamarkkinointia, voit asettaa suoramarkkinointikellon esimerkiksi sähköpostilla toimisto@omakotiliitto.fi tai nettiohjelmaan avulla www.omakotiliitto.fi/jasenhakemus/osoitteenmuutos. Jos haluat poistaa suoramarkkinointikellon, se onnistuu edellä mainitun tavoin.

Huom! Risteilyarvontaan osallistut vain tällä Liitymiskortilla. Netti/puhelinliittymisessä eri arvontapalkinnot.

03/11

Omakotiliitto maksaa postimaksun

Suomen OMAKOTILIITTO

Tunnus 5005655
00003 VASTAUSLÄHETYS

Täytä liittymiskortti ja postita tai faksaa numeroon 09 6803 7155. Voit liittyä myös netissä www.omakotiliitto.fi tai soittamalla 09 680 3710.

Kansikuva:
Saara Pyykkö

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen
johtokunnan jäsenet 2011:

Teijo Porkka (pj/siht)
050-3038285
teijo.porkka@gmail.com

Liisa Marjomäki
040-7509417
maiija-liisa.marjomaki@espoo.fi

Turo Heikkinen (vara-pj)
050-4839289
tjhFL@460com

Ahti Hurmalainen
0400-617843
ahti.hurmalainen@pp.inet.fi

Anne Kangas
040-5884496
anne.kangas@tieto.com

Arja Kangasharju
040-5000932
arja.kangasharju@espoo.opit.fi

Vesa Mäntymäki
050-3725025
vesa.mantymaki@isoworks.fi

Minttu Ollila
0400-852323
minttu.ollila@kolumbus.fi

Tuula Snow (talkkariyhteyshlö)
0400-604887
tuula.snow@gmail.com

Maija Tahvanainen (rah.hoit)
040-5944150
maiija.tahvanainen@leppavaaran-
laskenta.fi

Yhdistyksen nettisivut sijaitsevat
osoitteessa:
<http://www.lintuvaara.fi>

Olemme myös Facebookissa:
Lintuvaaran Omakotiyhdistys

Taitto: Tafen toimisto
Painopaikka: Hakapaino Oy,
Linnanherrankuja 18,
00950 Helsinki

Toimitus:
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry
Levikki: 1800 kpl

PUHEENJOHTAJAN TERVEISET

Kuntavaalit 2012

Yksi tämän Lintusen teemoista onkin kuntavaalit. Olemme pyrkineet keräämään artikkeleita ja mainoksia nimenomaan Lintuvaaran ja Lep-pävaaran alueen ehdokkailta. Alueemme kehittämisen kannalta on kyllä ensiarvoisen tärkeää, että kunnan päättävissä elimissä – hallituksessa, valtuustossa, lukuisissa lautakunnissa – olisi myös Lintuvaaran asioita omakohtaisesti tuntevia valtuutettuja. Alueellammehan on paljon tekemistä esim. Kotikadut – kuntoon hankkeen tiimoilta, katuverkoston saattamisessa ajanmukaiseen kuntoon, sadevesiviemäröinnin rakentamisessa, bussipy-säkkien valmiiksi saattamisessa, Lintuvaaran koulun peruskorjauksessa ja laajentamisessa sekä mahdollisen Kehä II:n jatkon toteuttamisessa siten, että siitä ei aiheudu kohtuutonta haittaa omakotialueellemme. Kaikkien näiden priorisointi ja edistäminen haasteellisessa taloustilanteessa ei ole varmasti helppo tehtävä.

Lintuvaaran koulu uusissa tiloissa

Mielestäni kaupunki toimi nopeasti havaittuaan Lintuvaaran koulun ho-meongelmat. Lapset pääsivät väistötiloihin Espoon keskukseen ja bussikyy-dit toimivat hyvin. Nythän koulu on uusissa tiloissa Lintumetsän koulun yhteydessä eikä rakennus näytä ollenkaan parakilta, vaikka se valmistuikin viidessä kuukaudessa. Olen aivan varma, että tämän asian mallikkaassa hoitamisessa alueemme kunnallisvaltuutetuilla oli ratkaiseva rooli viemässä asiaa eteenpäin kaupungin virkamiesten kanssa hyvässä hengessä.

Omakotitalkkaria ei saatu palkattua

Valitettavasti emme onnistuneet palkkaamaan omakotitalkkaria tänä vuonna. Työvoimatoimiston kautta saimme vain yhden hakijan ja hänkin ilmoittautui työpaikan hakijaksi vasta kesäkuun puolivälissä, jolloin infor-maatio talkkarista ei olisi enää tavoittanut kesälomille jääviä asukkaita. Tästä viisastuneena omakotitalkkarin hakeminen kannattaa aloittaa ensi vuonna huomattavasti aikaisemmin.

Jouluvire-tapahtuma lauantaina 1.12. klo 15-17

Viime vuonna Jouluvire-tapahtuma saikin hyvän suosion ja saimme sen pidettyä kauniissa joulukuun alun säässä. Tänä vuonna laitamme vielä äänentoistonkin kuntoon, niin voimme nauttia taidokkaista lauluesityksistä vieläkin paremmin. Koulujen luokkatoimikun-nat voisivat jo alkaa valmistella osallistumista tapahtumaan leirikoulukassojen kartuttamiseksi myymällä jouluisia tuotteita. Tervetuloa!

Syysterveisin,
Teijo Porkka
Lintuvaaran OKY,
puheenjohtaja

Lintuvaaran teiden linnut nä

Kuvat: Saara Pyykkö

Lintumetsän koulun Vihreä lippu -toiminnassa on viime ja tänä lukuvuonna keskitytty lähiympäristöteemaan. Muuttuuhan koulumme ympäristö ehkä vauhdikkaammin kuin koskaan aiemmin. Viime kevään ja kesän aikana koulun tontille nousi Lintuvaaran koulun siirtokoulurakennus,

ja toisella puolella koulua on jo pitkään rakennettu sekä tietä että rakennuksia Helmi-pöllönmäen uusille asukkaille.

Lähiympäristöteema innoitti koulun opettajia yhdistämään valinnaisaine sciencen, kuvataiteen ja äidinkielen opintoja alueen tienimistön tarkasteluun.

Lintuvaaran teiden linnut –projektissa tutkittiin valinnaisaine sciencen tunneilla lehtori Outi Hakkaraisen johdolla, minkälaisia ovat linnut tienimien takana. Minkä näköinen on tikli tai kottarainen? Miten ne elävät? Näistä selvityksistä syntyi postereita, jotka asetettiin toukokuussa esille kouluruokalan vitriiniin.

Seuraksensa esitykset saivat samoista linnuista lehtori Saara Pyykön kuvataiteen savi-keramiikkatunneilla tehtyjä lintuja, joita voi ihaila myös tämän artikkelin kuvituksessa.

Näyttelyä varten tarkasteltiin lisäksi kahdeksaluokkalaisten äidinkielen tunneilla lehtori Arja Kangasharjun opastuksella nimien taustoja. Espoon

yttely Lintumetsän koulussa

kaupungin sivuilta haettiin artikkeleista tietoa siitä, miten Lintuvaaran, entisen Harakan, teitä on nimetty. Oppilaille selvisi, että kun rautatie ja Albergan pysäkki on 1900-luvun alussa otettu käyttöön, Bergansin ja Lepävaaran tilojen maista palstoitettiin radan pohjoispuolisille alueille satoja tontteja. Muodostunut uusi työläisyhdyskunta tunnettiin aiemman torpan nimen mukaan nimellä Harakka.

Kahdeksaluokkalaisten tutkimuksissa kävi ilmi myös, että täällä Lintuvaarassakin on alkujaan ollut Huvilatie ym. varsin monessa kaupunginosassa yleisiä teidennimiä, joten alueella päätettiin alkaa käyttää linnunnimiä tiestössä. Monia linnunnimiä on nimilautakunnassa hylättykin eikä huumoriakaan oikein ole pidetty sopivana, mm. Viskisiepontietä ei alueellemme hyväksytty.

Lintunäyttelyssä esiteltävien nimien joukkoon poimittiin toki myös poikkeus – olihan selvittettävä, miksi lintujen joukossa on Jääskeläntie: Nimi on annettu sosialistilehtimies A. B. Mäkelän alkujaan omistaman Jääskelä-nimisen suoperäisen maapalstan mukaan. Mäkelä teki aatteellisen kirjoitustyönsä ohessa tutkimusta karp-

lonviljelystä. Hän sai siihen tarkoitukseen Harakasta palstan lahjoituksena Bergansin omistajalta Kössi Koskiselta. Palstan nimeksi tuli Jääskelä Mäkelän kirjailijanimen Kaapro Jääskeläisen mukaan. Nimimerkin taustalla on Mäkelän kotipaikka Jääski.

Näyttely on ollut tämän syksyn esillä kouluruokalan vitriinissä, josta jokaisena koulupäivänä oppilaat ovat voineet ruokajonossa päivittää tietoaan alueemme tiennimien linnuista. Oletko itse selvittänyt, millainen on se lintu, jonka nimeä asuintalosi tie kantaa?

Mitä kuuluu Lintuvaaran katuverkon ja hulevesiverkoston rakentamiselle?

Viime marraskuun Lintunen-lehdessä 3/2011 oli informaatiota Punavarpusentien, Punavarpusenkujan, Katri Valan tien ja Rautiaistentien alueen rakentamiseen liittyen ”Espoon kaupunki rakentaa kunnallistekniikkaa Lintuvaarassa – Mitä kiinteistönomistajien pitäisi tehdä”. Artikkelin löytyy edelleen PDF-muodossa www.lintuvaara.fi -sivuilta kohdasta Lintunen.

Kuten kaikki alueen asukkaat ovat todenneet, niin rakentaminen on edennyt noin yhden vuoden aikana hyvin verkkaiseen tahtiin Punavarpusentien ja sen poikkikaduilla. Työ on ennakkoon informoidusta rakentamisaikatauluarviosta huomattavasti jäljessä. Rakentamassa on ollut yksi työporukka – miehiä, kaivinkone, traktori ja muutama kuorma-auto. Rakentamiseen on elokuussa tullut mukaan Lintuparvenpuiston ja Rautiaistentien osuuteen toinen työporukka ja alun perusteella näyttää, että toinen työporukka

on ensimmäistä porukkaa aikaansaavempaa sorttia. Lieneekö se vain alkuinnostusta uuteen työmaahan?

Projektin vastaavana mestarina on Espoon kaupungilta Timo Keppo p. 09 8165 3372) (timo.keppo@espoo.fi) ja rakentamisen työnjohdon puhelin 09 8165 3373.

Timo Kepon mukaan rakentamista ovat hidastaneet mm.

- suunnittelussa on tapahtunut paljon virheitä, jotka näkyvät nyt rakentamisessa. Asukaskatselmustilaisuudessa mukana olleet varmaankin muistavat mm., että hankkeen esittelijä vakuutti louhinta- ja räjäytystöiden olevan rakentamisessa tarpeettomia.
- sähkö- ja puhelinlinjoja joudutaan siirtämään sadevesilinjan tieltä, joka vaatii eri osapuolten aikataulujen koordinoimista
- viemäriverkostoa on jouduttu samalla korjaamaan. Mm. kiinteistöjä on liitetty viemäristöön ilman kokoojakaivoja,

mikä on nykymääräysten vastaista ja kaivoja on jouduttu lisäämään.

- yllätyksenä on tulossa Punavarpusentien päästä kaukolämpöputken siirto rakennettavien jätevesikaivojen ja saneerattavan jätevesiputken tieltä.

Louhintatöihin liittyvien räjäytyksen suhteen asukkaiden tulee olla itse valppaina työporukan suuntaan esim. jos kotona on kotieläimiä. Rakentajien puolelta ei informoida räjäytystöiden aikatauluista. Keppo kertoo, että vain aivan lähimmät kiinteistöt katselmoidaan ennen räjäytyksiä ja lisäksi on tärinämittaus louhintojen aikana.

Työporukka pyrkii etsimään tonttien rajoilla olevat sadevesiputkien päät, mutta kiinteistöjen omistajat voivat auttaa työporukkaa tiedoillaan, koska tietoja ei ole kattavasti kaupungilla.

Kaupungin mittaryhmä kartoittaa hule- eli sadevesiverkostoon liitetyt kiinteistöt ja toimittaa tiedot HSY vesihuollon tietoon.

Timo Kepon mukaan tavoitteena on rakentaa kaivutöiden osalta Rautiaistentien osuus syksy-talvi 2012-2013 aikana. Kuinka kauan sitten vienee, että alueen katupohjat on tasattu kelpvolliseen kuntoon ja päällystetty sekä viheralueet kunnon?

Jos et ole hoitanut vaadittavaa sopimusasiaa kuntoon kiinteistösi osalta, niin nyt on siihen korkea aika. Kiinteistönomistajalla on velvollisuus hulevesijärjestelmään liittymiseen, jollei siihen ole saatu erityisperusteita vapautusta. Ohjeita liittymiseen löytyy em. Lintunen lehden artikkelista.

Kaikille alueella liikkuville muistutan, että rakentamisen vuoksi kapeiden tieosuuksien vuoksi ajonopeuksien tulisi olla normaaliakin maltillisempia. Valitettavasti ainakin Rautiaistentien liikkua pari tummilla autoilla liikkuvaa ’vakio-kaaharia’.

Vesa Mäntymäki

ESPOON MUSIIKKI- JA TANSSIKOULU

Lisää duuria elämään Estradasta!
Estrada on espoolainen musiikkikoulu, joka tarjoaa yleisen oppimäärän mukaista soiton, laulun ja tanssin opetusta.

Liidä osoitteeseen estrada.fi ja löydä oma juttusi! Ilmoittaudu netissä tai soita 09 563 3320 / 040 74 75 738. Toimithan ripeästi, oppilaat otetaan mukaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Tervetuloa taiteen tielle!

www.estrada.fi

Soitto- ja tanssi- tunteja Lintu- metsän koululla

Oletko Sinä joskus etsinyt lapsille harrastusmahdollisuutta läheltä kotiasi?

Espoon musiikki- ja tanssikoulu Estrada on juuri aloittanut soitto- ja tanssitunnit Lintumetsän koululla.

Estrada toimi aiemmin Pohjois-Espoon musiikkikouluna, joka on on jo usean vuoden ajan ollut yksi Espoon suurimmista taiteen perusopetuksen yleistä oppimäärää antavista kouluista. Koulussa annetaan opetusta kahdessa taiteenlajissa eli musiikissa ja tanssissa.

Estradassa voi soittaa pianoa, kitaraa, sähkökitaraa, rumpuja, bassoa, viulua ja huihua. Lisäksi voi opiskella pop/jazzlaulua tai klassista laulua. Pienimmille lapsille löytyy muskareita sekä Musikanntti- ja Musaklubiryhmiä. Niissä tutustutaan erilaisiin soittimiin ja opitaan perustaitoja niissä.

Oppilaat voivat harrastaa musiikkia monipuolisesti ryhmässä ja yksin.

Tanssitunneilla opetellaan mm. show tanssia, street dancea ja reggaetonia, ja pienimmille lapsille on omat lastentanssiryhmät sekä Tanssikaruselli.

Lintumetsän koululla aloitimme kitara-,

rumpu- ja tanssitunnit elokuussa 2012. Lintumetsän koulun opetusvalikoimaa on mahdollista laajentaa jatkossa kysynnän mukaan. Esimerkiksi pianotunteja onkin jo kyselty.

Estradassa voit harrastaa vaikka olisit vasta-alkaja tai jo pidemmälle ehtinyt oppilas. Esiintymismahdollisuuksia löytyy oppilaskonserteissamme ja kevään suuresityksissä. Myös tasokursseja voi halutessaan suorittaa.

Estradan tavoitteena on tuoda opetusta sinne, missä sitä ei ole vielä tarjolla.

Lapsiperheiden vanhempien illat kuluvat usein lapsia harrastuksiin kuskatessa. Me haluamme järjestää tunteja kodin lähelle, niin että lapset voivat käydä tunneilla itsenäisesti. Estrada toimii 10 opetuspisteessä, joista suurin osa on Espoon kaupungin tiloja kuten kouluja tai monitoimitaloja.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Käy tutustumassa kotisivuillamme www.estrada.fi!

*Satu Klemi
Rehtori*

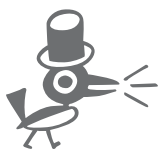
Estrada-Espoon musiikki- ja tanssikoulu

Koulun johtokunnassa pääset vaikuttamaan lastesi kouluarkeen

Kuntavaalien jälkeen valitaan jälleen myös kouluihin uudet johtokunnat. Alueemme kouluissa järjestetään tätä varten huoltajien kuulemistilaisuudet: Lintumetsän koulussa tilaisuus on 7.11 klo 18, kun taas Lintuvaaran koulussa vanhempainyhdistys on järjestämässä Kaamosfestivaalin lauantaina 10.11. ja huoltajien kuulemistilaisuus on tuolloin klo 11. Mitä johtokunta sitten koulussa päättää? Minkälaisiin asioihin sen jäsenet voivat vaikuttaa? Kysymme asiaa Kaisa Alaviiriltä, joka on viimeiset neljä vuotta toiminut sekä Lintuvaaran että Lintumetsän koulujen johtokuntien puheenjohtajana.

Johtokunnan tehtävissä korostuvat koulun tukeminen sekä hyvän yhteistyön ja turvallisen opiskeluympäristön ylläpitäminen. Johtokunnan ratkaisuvaltaan kuuluu koulun toiminnan kannalta keskeisistä asioista päättäminen. Johtokunta hyväksyy mm. koulun opetussuunnitelman, lukuvuosisuunnitelman ja määrärahojen käyttösuunnitelman

Ikävimpana tehtävänä näen oikeuden erottaa oppilaan peruskoulusta enintään 3 kuukauden ajaksi sekä päättää tarvittaessa määräaikaista erottamista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta lainvoimaa vailla olevana sekä täytäntöönpanon aloittamisen ajankohdasta. Omalle kohdalleni ei näitä "oikeuksia" ole onneksi tullut, ei edes harkittavaksi.

Meillä Lintuvaaran koulussa johtokunnalle on ollut yksi tärkeimmistä tehtävistä olla mukana seuraamassa koulun kiinteistön ja oppimisympäristön kuntoa, turvallisuutta ja toimivuutta. Monella tapaa raskas tehtävä oli olla mukana aktiivisesti lopettamassa koulun toiminta "omassa koulussa", mutta lasten ja henkilökunnan terveydentilan vuoksi, se oli tehtävä. Näen myös erittäin tärkeänä vaikuttamisen mahdollisuutena sen, että olemme voineet tehdä ehdotuksia kouluteiden turvallisuuden kehittämiseksi ja parantamiseksi.

Olet ollut viimeksi kuluneen nelivuotiskauden sekä Lintuvaaran että Lintumetsän koulujen johtokuntien puheenjohtaja, Kaisa. Mitä johtokuntatyöskentely on sinulle antanut?

Olen nähnyt yhteiset tapaamiset koulujen johtokuntien kesken tärkeäksi. Alueemme koulujen kaltaiset yhteiset johtokuntatapaamiset eivät liene ole yleisiä edes Espoossa, mutta itse näen Lintuvaaran "yhteisenä kylänä", enkä halua nähdä että alueemme koulut ovat yksittäisiä kouluja vaan uskon, että olemme lintuvaaralaisten lasten ja nuorten kouluja. Meidän tulee tarjota laadukasta ja hyvää perusopetusta jokaiselle oppilaalle jokaisessa alueemme koulussa. Ja jokaisen alueemme koulun tulee vastata oppilaan tuen tarpeeseen riittävän ajoin ja yhtä laadukkaasti.

Olen esittänyt toiveen, että alueellamme ei olisi lauantaisin koulupäiviä, joilla korvataan vapaaksi jokin muu koulupäivä, koska nämä vapaat, korvatut päivät, harvoin sattuvat alueemme kouluilla samoiksi päiviksi ja

näin vaikeuttavat perheiden arkea ja hiukan juhlaakin.

Mutta myönnettävä on, että lauantaina 15.9.2012 Lintuvaaran koulun järjestämään urheilupäivään Leppävaaran stadionilla oli erittäin mukava osallistua äitinä ja sehän ei olisi arkipäivänä ollut mahdollista.

Johtokuntatyöskentely tuo lastemme koulumaailman lähelle meitä. Se mahdollistaa osallistumisen koulun arkeen ja uskon, että yhdessä tehden mahdollistamme hyvän koulupolun lintuvaaralaisille lapsille ja nuorille.

Onko johtokuntatyöskentely vienyt paljon aikaa?

Ei todellakaan. Kokoonnumme 3-4 kertaa vuodessa. Ja kokoustamme 2-3 h kerrallaan. Toimintakausi on 4 vuotta.

Kuka voi päästä johtokunnan jäseneksi? Kenen erityisesti kannattaisi pyrkiä kyseiseen tehtävään? Kenelle suosittelet johtokuntaan hakeutumista?

Oppilaiden huoltajat tekevät ehdotuksen johtokuntaan valittavista huoltajia edustavista jäsenistä ja heidän henkilökohtaisista varajäsenistään tai jos huoltajia ei ole tarjolla, kuntalaisista. Jokaisen kannattaa hakeutua tähän tehtävään. Itsekin aion hakeutua, ainakin Lintuvaaran koulun johtokuntaan, koska meillä on kyseisessä koulussa kolme lasta oppilaana, toisaalta myös Lintumetsän johtokunnan työskentely on ollut erittäin antoisaa ja sinnehan lapsemme jatkavat.

(haastattelu Arja Kangasharju)

Kotitarvenikkari rakentaa – lasihyllyt ikkunalle

Muutamaa kesäkuukautta lukuunottamatta Suomessa kaivattaisiin sisäkasveille kaikki mahdollinen saatavissa oleva valo, varsinkin yrteille ja keväällä taimille. Parhaiten valoa olisi ikkunoilla, mutta ikkunalaudalla on tilaa rajallisesti, ja ylimääräinen ikkunalauda keskellä ikkunaa pimentää ja estää avaamisen sisäänpäin. Tässä ratkaisuna kaksi vaihtoehtoa helposti irroitettavaksi lasiseksi lisäikkunalaudaksi.

Puolikiinteä vaihtoehto

Helpoin keino on yksinkertaisesti kiinnittää ikkunanpuutteisiin sopivat hyllykannattimet, kuvassa ikkunoiden väliin mahtuvat kapeat metalliset kannattimet. Ikkunanpesua varten levy nostetaan pois ja tarpeen vaatiessa saranapuolen kannatin ruuvataan irti, jotta ikkuna voidaan avata. Liukumisen estämiseksi ja levyn tasaisen asettumisen auttamiseksi kannattimien yläpuolelle on kiinnitetty ikkunatiivistenaухat. Levy 8 mm karkaistua lasia lasiliikkeestä Palokärjen yrityskeskuksesta, 1,5-metrisenä kestää levyn täydeltä kukkapurkkeja päistään tuettuna. Lasinen ikkunalauda sopii toki myös tavallisen puisen ikkunalaudan tilalle, näin

saadaan lisää valoa ikkunan alle.

Irroitettava vaihtoehto

Jos lisäikkunalaudoja ei tarvita pysyvästi ympäri vuoden, voidaan ne tehdä myös katosta riippuvaksi, näin ne saadaan halutessa helposti kannettua varastoon pois tieltä. Lasilevyt kuten edellä, naru maun mukaan vaikkapa 6-8 mm luonnonkuitua. Kannattimiksi laitetaan 5 cm levyn leveyttä pidemmät puukapulat

joiden päihin reiät narun mukaan ja ikkunatiivistenaухan palaset lasin reunojen kohdalle. Koukut kiinnitetään kattoon, kannattimien alle solmut tai helpompaa säädettävyyttä haluttaessa vaijeripuristimet kuten kuvassa. Riippuvana tulee kestävyudessa vastaan ensin kattopaneelin kestävyys, joten pidemmille hyllyille kannattaa laittaa kannattimet keskellekin.

Turo Heikkinen

Vaarin palsta

Päivälehdissä on äskettäin kerrottu, kuinka talouden hidastuminen heijastuu pääkaupunkiseudullakin rakentamisen hiljentymisenä. Saman lähteen mukaan (HS 5.9 2012) hiljeneminen ei kuitenkaan näytä toteutuvan Espoossa, missä etenkin pientalorakentaminen jatkuu parhaiden päivien malliin.

Saman voi helposti todeta myös Lintuvaarassa. Lähes joka korttelissa on rakennustyömaa käynnissä, parhaassa kaksikin. Ja tahti ei varmaankaan ainakaan hiljene, kun Jääskeläntien pohjoispuolinen alue saadaan kaavaltaan valmiiksi. Aika lailla on ympäristö muuttunut siitä, kun ”Bergans”iin vahvistettiin ruutukaava ja tontit myytiin lähinnä vähävaraisille ”Työmies-tupakka-askin hinnalla neliötä kohden” 1900-luvun alkuvuosina. Jos oli alku tuolloin varovaista, eivätkä tontit oikein käyneet kaupaksi, on vauhti ollut sitäkin kovempi myöhemmin. Joskus on vaikea muistaa miltä tämä alue näytti, kun kolmisenkymmentä vuotta sitten suksilla laskettelimme Tapiolan suunnasta pellolle, jossa nykyisin on Sellon ostoskeskus, ja jatkoimme siitä sankkojen metsien läpi kohti Solvallaa.

Äskettäin kerrottiin myös tiedotusvälineissä, että Lintuvaara on koko Espoon, ellei koko pääkaupunkiseudun rauhallisin asuma-alue. Hieno uutinen, josta voimme olla ylpeitä! Mielenkiintoisen lisävärinsä asiaan antaa se, että naapureina olevat alueet ovat väestörakenteeltaan hyvinkin erilaisia. Ehkä juuri tämä rinnakkaiselo antaa Lintuvaaralle erityisen leimansa. Miten tämä voimakas uudisrakentaminen ja sen mukana seuraava väestön kasvu ja muuttuminen tulee vaikuttamaan Lintuvaaraan asuinalueena, paikkana asua?

Eräänä päivänä kiinnitin huomiotani kahteen korkeintaan esikouluikäiseen lapseen, jotka olivat ylittämässä katua. Pienempi heistä yritti ulottua jalankulijanappiin, mutta ei ilmeisesti aivan ulot-

tunut, mutta isompi auttoi. Kaikesta näki, että he olivat hyviä kavereita. Ihonväirstä päätellen he eivät selvästikään olleet sisaruksia. Suurine reppuineen he saivat vanhan vaarin sydämen läikhtämään. Lintuvaarassa henkäilee lintukotomainen turvallisuus, loistava ympäristö hyvälle kasvulle ja varttumiselle aikuiseksi!

Paljon maailmalla liikkuneena ja asuneena tuli mieleen, että tuskin ainakaan läntisessä maailmassa on toista paikkaa, missä tuollaisen näyn voi kohdata. Yleensä isät tai äidit hakevat lapset vielä keskiasteellakin koulusta, ilmeisesti rikosten pelossa ja poliisit vartioivat koulujen lähellä suojateitä ja ovat muutenkin näkössä. Väkisinkin välittyä meikäläisen silmään vaikutelma turvattomasta ympäristöstä, josta lapset on äkkiä ”pelastettava”.

Mutta pystymmekö säilyttämään tämän lintukodon? Mitä meidän tulisi tehdä,

ettemme ajautuisi vähitellen tavanomaiseksi omakotialueeksi, jossa korkeat aidat rajaavat kunkin yksityisyyttä ja rajan ylittämistä pidetään vähintäänkin arveluttavana? Pitäisikö yrittää käynnistää jonkinlainen lähimmäisestä välittämisen ja yhteisöllisyyden korostamisen kulttuuri? Sen voisi aloittaa vaikka lisäämällä muiden lintuvaaralaisten tervehtimistä kun heitä kohtaa lenkkipoluilla tai bussipysäkeillä. Eteläisessä Euroopassa on hyvien tapojen mukaista tervehtiä aina tuollaisissa tilanteissa vaikkei toisia tuntisikaan. Ranskassa tervehdys jopa osoitetaan erikseen rouvalle ja herralle, jos pariskuntaa tervehditään.

Tänä aamuna koiralenkillä kulkiessani peräti kolme vastaan tullutta hölkkääjää vastasi moikkaukseeni. Se on selvästi enemmän kuin vielä joitakin vuosia sitten. Olemme edistyneet! Ainakin minulle jäi joka moikkauksesta hyvä mieli.

Auktorisnit
aloustalouden laskenta

Taloushallinnon asiantuntijayritys palveluksessasi

- yritysten perustaminen
- kaikki taloushallintopalvelut
- sähköinen laskutuspalvelu
- palkkahallinto
- verotuspalvelut

Puh. 09-541 7275 • www.leppavaaranlaskenta.fi

LEPPÄVAARAN LASKENTA OY
Lars Sonckin kaari 14, 02600 ESPOO

Mihin yläkouluun?

Lintuvaaraan ja Lintuvaaran lähialueille on tullut ja tulee myös lähivuosina runsaasti uutta alakoulun tilaa. Lintuvaaran koulu laajenee ja Postipuun kouluun tulee enemmän suomenkielistä yleisopetusta. Alakoulutilat näyttävät riittävän ainakin vuoteen 2017 asti.

Sen sijaan yläkoulun tilanne on Leppävaarassa huomattavasti epäselvempi. Yläkoululaisten määrä nousee väestöennusteen vuoden 2012 751 nuoresta vuoteen 2017 mennessä 831 nuoreen ja vuoteen 2022 mennessä 1050 nuoreen. Painiityn, Helmipöllönmäen ja Uusmäen kaava-alueet tuovat uutta asutusta.

Tilannetta hankaloittaa Leppävaaran koulun peruskorjaaminen, millä alkaa jo olla kiire. Vanhempien on itäisen Leppävaaran alueella, myös Lintuvaarassa, hyvä

olla hereillä. Yläkoululaisten koulutila tulee jossakin vaiheessa loppumaan.

Nopeiden ratkaisujen tekemistä saattaa hidastaa se, että Lintuvaaran alueen palveluiden kehittäminen on sidottu Helsingin ja Vantaan kanssa solmitulla sopimuksella Helsingin ja Vantaan kanssa tehtävään yhteistyöhön Kuninkaan kolmioksi nimetyllä alueella.

Minun huolellani on historia. Yläkoulun saaminen alueelle vuonna 1998 oli pitkän taistelun takana. Kamppailu alkoi kahdeksan vuotta aiemmin. Silloin kaikki Espoon valtuustoryhmät ”tiesivät”, ettei täällä tarvita yläkoulua, vaan nuoret matkavat bussilla Tapiolaan.

Pieni vanhempien joukko alkoi aloitteistani ajaa yläkoulun rakentamista. Ainoastaan Hannu Penttilä kaupunginhallituksen puheenjohtajana näki koulun tarpeen ja nosti budjettineuvotteluissa

esityksellään hankkeen suunnittelukauden viimeiselle, viidennelle vuodelle. Seuraavina vuosina koulua saatiin hilahtuksi aikaisemmaksi. Päätöksiä hidasti kaupungin halu rakentaa koulu vanhan kaatopaikan päälle. Lopulta koulu asettui kovan väännön jälkeen nykyiselle paikalleen Lintumetsän kouluksi.

Virkamiehet Helsingin, Vantaan ja Espoon palaverissa ovat pohtineet mahdollisuutta, että Espoosta käytäisiin koulua Pitäjänmäen yläasteella. Ensimmäisenä ahtaus tulee Etelä-Leppävaaraan.

Jos päädytään rakentamaan lisää yläkoulutilaa Espooseen, tilanne on helpompi kuin vuonna 1990. Uusissa kaavoissa on useita koulutontteja, joille ei vielä ole suunnitelmia. Mielestäni koulutilojen järjestelyä on käsiteltävä alueen asukkaiden kanssa.

*Jukka Karhula
varavaltuutettu
Lintuvaara*

Kaveria ei jätetä!

Annoin kaikkeni maauimalan saamiseksi Leppävaaraan. Nyt se tulee. Olen valmis toimimaan kunnanvaltuutettunasi.

Ajan erityisesti lasten ja ikäihmisten asioita. Tulen paimentamaan Leppävaaran Elä ja asu -seniorikeskuksen toteuttamista, keskuksen tulee asuntoja ja myös tilaa kaikille alueen senioreille.

Tunnen ammattini kautta kouluasiat – olen luottamushenkilönä huolissani alueen yläkoulupaikkojen riittävydestä. Tunnen sosiaali- ja terveystalokunnan kautta myös sosiaali- ja terveysasioita.

Ajan eriarvoisuutta vähentäviä palveluja ja kunnioittavia toimintatapoja niitä kohtaan, joiden palveluista on kysymys. Pientaloalueiden kunnallistekniikan määrärahat ovat valuneet eteläiseen Espooseen. Tarvitaan alueen kokenut valtuutettu, joka haluaa ajaa tilanteeseen muutosta. Minä olen käytettävissä.

Tutustu Espoo vasemmalle -vaaliliiton vaaliohjelmaan!
(<http://www.espoonvasemmisto.fi/>)

Jukka Karhula
rehtori, Lintuvaara

Kaupunkisuunnittelun kuu

Olen saanut toimia jo liki yhdeksän vuotta puheenjohtajana Espoon kaupunkisuunnittelulautakunnassa, jossa teemme kaupunkikehityksen ratkaisuja muutamassa viikossa enemmän kuin keskikokoisessa suomalaisessa kaupungissa vuoden aikana. Joskus on raskasta, mutta tulokset palkitsevat. Lintuvaaralaisia

koskettavina ovat viimeaikaiset asemakaavoituksen kohteet olleet uimahallin peruskorjauksen ja maauimalan mahdollistanut asemakaava sekä Lintuvaaran keskuksen uudenlainen asunto- ja palvelukeskus. Molemmat kaavoituskohteet on nyt hyväksytty yksimielisesti ja kaavat ovat saaneet lainvoiman.

Maauimala ja hyppyallas

Leppävaaran maauimala ja Tapiolan keskusaltaan tekojäärata ovat olleet kaupungin päätöksenteossa hyvin samanlaisessa prosessissa. Molempia on toivottu jo vuosikautia. Kun viime syksynä vedin valtuustoryhmien budjettineuvotteluja, löysimme näihin kumpaankin yhteisymmärryksen kirjaamalla selkeästi, mitä suunnitelmissa muutetaan ja mitä valtuusto haluaa. Ja molemmat kohteet on tämän jälkeen viety virkamies- ja luottamushenkilövalmistelussa nopeasti eteenpäin ja rakentaminen voi käynnistyä.

Maauimalassa ratkaisun ytimenä oli kytkeä se yhdeksi hankekokonaisuudeksi vanhan uimahallin peruskorjauksen kanssa sekä muokata ulkotiloja ja tehdä samalla hyppytorni vain viisimetrisenä. Näin kokonaisuus sopii maisemaan ja on halvempi kuin muutama muu esillä ollut ratkaisu. Espoolainen kummajaisuus on, että Tapiolassa paikallinen asukasyhdistys edelleen vastustaa heidän alueensa hanketta, vaikka kaupunginvaltuusto oli siitä yksimielinen, mutta Leppävaarassa sen sijaan meidän alueen hanke saa myös yhdistysten tuen.

Lintuvaaran keskus

Lintuvaaran keskustan ryhmärakentamishanke sai asemakaavan valmistelun aikana paljon huomiota osakseen, sillä tavallista asuinrakennusta emme lautakunnassa suostuneet kohteeseen hyväksymään. Ehtona oli myös, että tarpeelliset palvelu- ja yhteisötilat toteutetaan. Maanomistaja Bergans Kiinteistöt Oy on ollut hyvä yhteistyökumppani. Tämä kohde ja HOK-Elannon Alepa ovat esimerkkejä siitä, että luottamushenkilöinä voi Espoossa vaikuttaa. Alkuperäiset virkamiesesitykset jo useita vuosia sitten olivat, että näiden kummankin sijaan olisi tullut tavallisia asuinrakennuksia.

Osa Lintuvaaran keskusaluetta jää seuraavalle valtuustokaudelle ratkaistavaksi, sillä lautakunnan edellyttämiä hankkeita, jotka toisivat alueelle lisää palveluja, ei ole vielä noussut esiin.

lumisia lintuvaaralaisittain

Kehä II tunnelissa vai maanpinnalla Lintuvaarassa?

Kehä II:n jatkaminen Hämeenlinnantielle on siirtynyt hamaan tulevaisuuteen. Tähän on vaikuttanut suurten raideliikenneinvestointien kalleus ja Helsingin tekemä lobbaus, joka nosti valtavan määrän euroja vaativan Pisara-radnan toteutuslistalle. Liikennesuunnittelijat etsivät nyt Kehä II:lle kevennettyjä ratkaisuja. Espoon kaupunginhallitus kuitenkin tyrmäsi kaupunkisuunnittelulautakunnan esityksestä mahdollisuuden, että Kehä II ei olisi tunnelissa Lintuvaaran ja Hämevaaran välissä. Meille tuotiin jo kuvia siitä miltä näyttäisi "kaunis strada" Lintuvaaran pohjoisosan halkaisevana pintaratkaisuna. Hyvä paikallistuntemukseni auttoi ja niinpä päätimmekin yksimielisesti, että tämä vaihtoehto on kaupunkirakenteellisesti mahdoton ja päätimme lopettaa sen suunnittelun. Siis vain tunneliratkaisu kelpaa.

Muuttolinnunmäen asemakaava olisi jo

valmis, jos Lintuvaaran pohjoisosassa olevan voimajohdon omistava Fingrid suostuisi johdon maakaapelointiin. Taloudelliset suhdanteet ovat estäneet tämän, vaikka kaapelointi mahdollistaisi nähtävillä olleen kaavaehdotuksen mukaisesti pientalorakentamista. Lautakuntana annoimme arkkitehdeille kesän alussa uudet ohjeet tuoda Muuttolinnunmäki joka tapauksessa hyväksyttäväksi tarvittaessa rajaten kaavasta pois voimalinjan alue. Kaavaprosessin aikana olemme tehneet alkuperäisiin virkamiesnäkemysiin paljon parannuksia. Näin saisivat Pohjois-Lintuvaaran asukkaat jo pitkään odottamansa asemakaavan lopultakin hyväksytyksi omien tonttiansa osalta.

Uusmäki osana Kuninkaan-kolmiota

Kuten maastossa jo näkyy, ovat Uusmäen länsi- ja pohjoispuoli alkaneet rakentua. Näiden osalta on seuraava ratkaiseva vaihe, miten Helsingin ja Vantaan kanssa saadaan sovituksi koko laajan Kuninkaan-kolmion alueen keskelle tulevan

työpaikka- ja palvelukeskittymän raami. Olennaista on tietenkin, mistä alueelle saadaan toimitilojen ja kaupallisten palvelujen veturiyritykset ja investoijat. Samalla tarvitsemme ratkaisun Kehä II:n rakentamisesta ja jo sitä ennen Vihdintien välttämättömän parantamisen.

Alue on kuitenkin hyvä esimerkki siitä miten kolmen kaupungin yhteistyö toimii. Yhteinen sävel on löytynyt asemakaavoittajien sekä koulu- ja päiväkotipalvelujen kehittäjien kesken. Nyt tarvitsemme tähän mukaan investoijat, niin saamme aikaan erinomaisen pientalovaltaisen kaupunkimiljöön pääkaupunkiseudun ytimeen hyvien liikenneyhteyksien risteyskohtaan. Samalla asukkailla on mahdollisuus kehittää vanhaa Uusmäkeä, jossa on nyt lainvoimainen asemakaava.

Markku Markkula

Lintuvaaralainen

*Kaupunkisuunnittelulautakunnan
puheenjohtaja vielä ainakin muutaman
kuukauden*

SUPERMARKET
LEPPÄVAARA

Lintuvaaran Omakotitaloyhdistykseen liitytään:

a) Lintunen -lehdessä löytyvällä lomakkeella, paikallisyhdistyksen nimi on valmiiksi täytetty tai

b) Omakotiliiton WWW-sivujen kautta
<http://www.omakoti-liitto.fi> -> Liity jäseneksi.
Valitse paikallisyhdistyksen nimi (SUOMEN OMAKOTILIITON UUDENMAAN PIIRI/Lintuvaaran Omakotiyhdistys) liittymislomakkeeseen.

Yhdistys on Suomen Omakotiliiton paikallisjärjestö (v. 2008 alkaen).

Jäsenmaksu on 22 €. Suomen Omakotiliitto lähettää

laskun jäsenelle ja tilittää paikallisyhdistyksen osuuden meille.

Jäsenkortti tulee postissa.

Yhdistyksemme ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Lintuvaaran kioskin ja kukkakaupan edessä.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara, IBAN: FI90 2386 1800 0095 14

Juhlakatoksen vuokraus Anne Kangas, puh: 0405884496,
sähköposti: anne.kangas@tieto.com.

Toiminnan ja iloisten muistojeni Lintuvaara

Lintuvaara on kaupunginosa, joka jo kauniin nimensä vuoksi on ollut sydäntäni lähellä. Asun sen läheisyydessä, Mäkkylässä, ja olen mielelläni pyöräillyt tai lenkkeillyt Lintuvaaran viehättävällä ja vehreällä alueella.

Hauskoja koulumuistoja

Ensimmäinen kosketukseni Lintuvaaran kanssa on jäänyt aika hupaisana mieleeni. Olin vastavalmistunut erityisopettaja ja minulle järjestyi toiveeni mukaan opetustyötä radan varresta. Pääkouluni oli Tuomarila ja sivukouluja Kirkkojärvi, Perkkäänpuisto ja Lintuvaara. Kauhea totuus, että Lintuvaaran koulu ei sijainnutkaan aivan Leppävaaran aseman luona,

selvisi minulle vasta sinä päivänä, jolloin olin kiertävänä erityisopettajana menossa töihin. Aivan kuten nykyäänkin, julkinen liikenne kulki harvakseltaan, joten päätin juosta juna-asemalta töihin. Toki matkaa kertyi! Kun sitten viimein puuskutin Lintuvaaran koulun opettajainhuoneeseen, uudet työtoverini luulivat joutuvansa todistamaan synnytystä, koska odotin lasta.

Tästä tapahtumasta on kulunut jo vuosia, mutta edelleen minua naurattaa opettajakollegoiden huolestuneet ilmeet. Se hyöty tästä dramaattisesta sisäntulosta oli, että kohtelias erityisluokan miesopettaja tarjosi minulle autokyytiä asemalle joka kerta kun kävin koululla. Kaiken kaikkiaan Lintuvaaran koulu oli mukava paikka tehdä töitä ja yhteistyötä kotien kanssa, vaikka työrupeama jäi melko lyhyeksi. Nykyisellään Lintuvaaran koulu on remontissa. Toivottavasti sisäilmaongelmat saadaan kuntoon!

Muissa Lintuvaaran alueen koulussa olen vuosien varrella käynyt osallistuessani opettajien koulutuksiin tai ammattiin liittyviin kokouksiin. Lintumetsän koulun järjestämässä upeassa Slämärit-tapahtumassa sain viime keväänä toimia nuorten lavarunojen esitysten tuomaristossa. Lintumetsän koulun opettajat ja oppilaat toimivat hienosti tilaisuuden järjestäjinä ja tekevät upeaa kulttuurityötä.

Kadunnimiä ja aktiivista toimintaa

Monet espoolaisista ovat muualta muuttaneita. Meidän on tärkeää tuntea asuinalueemme historiaa voidaksemme juurtua Espooseen ja viihtyä. Lintuvaarassa näkyy kiinnostavalla tavalla ajan kerrostumia. Se on vanhaa työläistaustaista asuinalue, joka vanhalta nimeltään on Harakka. Siitä meitä muistuttaa edelleen Leppävaaran Harakantie, vaikka monet vanhat rakennukset ovat ajan saatossa kadonneet. Rintamamiesasutuksen myötä kaupunginosa sai uudeksi nimekseen Lintuvaara ja sen lintuaiheiset kadunnimet kertovat alueen lintukotomaisesta idyllistä. Sillä täällä on jäljellä vanhoja taloja, rintamamiestaloja on kunnostettu ja alue on tiivistynyt myös nykyaikaisilla pienkerrostaloilla, rivitaloilla ja omakotitaloilla.

Lintuvaaran asukkaat tunnistanevat muista espoolaisista paremmin eri lintuja ja niiden laulua. Voisin kirjavinkata niin lapsille kuin aikuisille aivan mahtavan kirjan, Matti Kapasen kirjoittaman ja kuvittaman Kylätontun joululinnut (Kustannus Minerva, 2009), joka toimii joulukalenterin tavoin ja kertoo eri linnuista ja vanhoista ajoista.

”

Asukkaiden aktiivinen kuuleminen ja avoin päätöksenteko lisäävät espoolaisten viihtyvyyttä.

Yhteisöllisyydestä voimaa!

– *Teresia Volotinen*,
erityisopettaja, FM

Vihreä
De Grör

457

Maksaja: Teresia Volotinen

www.teresiavolotinen.fi

Lintujen lauluun liittyy pari musiikkivihjettä, jotka saattavat myös kiinnostaa lintuvaaralaisia. Eino-Juhani Rautavaaran sävellystyöhön liittyy tarina Oulun yliopiston promootiota varten v.1972 sävelletystä Cantus arcticuksesta. Mestari ei ollut tyytyväinen esityksen kuoroihin, joten hän korvasi sävellyksensä kuoro-osiot äänitetyllä linnunlaululla. Ranskalainen säveltäjä ja urkuri Olivier Messiaen oli myös innokas ornitologi, joka toi lintujen äänet sävellyksiinsä. Tunnetuin on Catalogue d'Oiseaux, lintukatalogi.

Poikkeuksellinen lintuvaltaisten kadunnimien joukossa on Katri Valan tie, joka on saanut nimensä siitä, että runoilija asui aikanaan alueella. Näin kirjoitti Katri Vala runossaan Pajupilli:

*”En ole lipunkantaja,
en kotkansydäminen tiennäyttäjää
matkallanne aamun maahan.
Olen virran partaalla paju,
jonka lävitse tuulet puhaltavat,*

*josta maailman kapinallinen henki
taittaa yksinkertaisen pillin
soittaaksensa sävelmän,
jossa on myrskyä, tuskaa, rakkautta,
ja hiukan aamunsarastusta.”*

Runoilijan sanat sopivat varmasti monen Lintuvaaran alueella aktiivisesti toimivan suuhun. On hienoa, että Lintuvaarassa toimii omakotiyhdistys, vaikkakin rivi- ja kerrostaloasutuksen lisääntyessä sen nimi voisi olla myös asukasyhdistys, jolloin kynnys tulla mukaan kaupunginosayhdistyksen toimintaan olisi matalampi. Lintunen-lehteä lukiessa on mukava huomata, miten monenlaista toimintaa yhdistys järjestää. Haluan erityisesti kiittää Lintuvaaran omakotiyhdistystä jättipalsamin torjuntatalkootoiminnasta ja muiden järjestöjen mukaan haastamisesta. Se on merkittävää luonnonsuojelutyötä arvokkaassa Monikonpuron jokilaaksossa.

Teresia Volotinen
(Espoon Vihreät)

Suomen itsenäistymisen aikaan vuonna 1917 meillä oli 532 kuntaa, vuonna 1967 oli vielä 537 kuntaa. Kuluvana vuonna 2012 sekä edellisenä vuonna meillä on 336 kuntaa. Koko itsenäisyytemme ajan meillä on ollut runsaasti kuntia, joista osa on ollut pieniäkin. Nykyisin pienin on Kaskinen (1400 asukasta).

Kunnat ovat kuitenkin olleet vireitä, elinkelpoisia ja kuntalaistensa näköisiä asutuskennuksia. Kunnan hallinnollisen keskuksen muodosti tiheimmän asutuksen hallinnollinen taajama. Tätä joskus kutsuttiin maalikyläksi. Pienissäkin kunnissa oli vielä muutama kymmenen vuotta sitten kaikki palvelut: usein 2-4 pankkia, parturit, kukkakaupat, Kela, Alko, elintarvike- ja erikoistavaraliikkeet jne. Maalikyliin tulettiin hankkimaan suolaa, kahvia ja muuta tarvittavaa. Väkilannoitteet, karjan rehu, puinnit, kantohinta jne olivat puheenaiheena. Tuolloin oli vähemmän mielenterveysongelmia, työttömyyttä tms.

Tämä on historiaa tällä hetkellä. Mutta miten on nyt tilanne?

Samoissa kunnissa saattaa edelleen olla saman veran asukkaita kuin ennenkin. Useimmiten kehyskuntien asukasluvu on vähentynyt johtuen osaltaan palvelujen katoamisesta ja kannattavien työmahdollisuuksien puutteesta. Syynä on usein palvelujen katoaminen tai työttömyys. Työttömyys ei johdu siitä, ettei olisi töitä. Työn hinta sivukuluineen on vain niin kova, että sitä ei kannata teettää. Nämä samat kunnat jatkavat eloaan vielä tänäkin päivänä. Palvelut ovat vain kadonneet. Ei ole kilpailua pankkien välillä, ei kauppoja jne. Julkisista palveluista puhumattakaan. Vaikka palvelut ovat vähentyneet saavat kuntalaiset kuitenkin vielä vaikuttaa oman kuntansa asioihin, kaavoittaa oman kunnan päätöksillä, käyttää kunnalliseron tuoton haluamiinsa palveluihin. Tietenkin vasta sen jälkeen kun valtiovalan lainsäädäntötehtävät asetetut velvoitteet on täytetty. Näitä velvoitteita on tänä päivänä liikaa. Esim. lääkärin ajasta 50 % voi mennä erilaisten papereiden ja valtiovalan erilaisten kaavakkeiden täyttämiseen.

Kuntien yhdistäminen ei paranna palveluita eikä säästöjä synny

Kuukaudesta toiseen olemme kuulleet valtiovalan esityksiä kuntien yhdistämisestä. Jopa pakolla. Tämän ymmärtää kyllä, jos kyseessä on erityisen pieni ja taloudellisesti konkurssitilassa oleva kunta. Sitä en ymmärrä, että mitä hyötyjä saatetaan usean elinkelpoisen kehyskunnan yhdistämisellä isoon kuntakeskukseen. Varsinkin kun kuntakeskuksen oma talous on kestävämmällä pohjalla mm. liian suuren henkilökuntamäärän ja investointien johdosta. Vai onko tavoitteena vain ulosmitata kehyskuntien varallisuus kaavoituksen ja keskitetyn päätösvalan kautta.

Vaatimukset kuntien yhdistämisestä joutuvat outoon valoon, kun huomioidaan kunnan virkamiehille räätälöity irtisanomissuoja puitelain ja kuntajakolain mukaan (13 § 3 mom)

Tämä tarkoittaa kieltoa irtisanoo tuotannon tai taloudellisen perustein 5 vuoden aikana työnantajan vaihtumisesta

tai siirrosta taikka kuntajaon muutoksen voimaan tulosta.

Tämä 5 vuoden irtisanomissuoja alkaa taas alusta uudelleen alusta jos tehdään kuntafuusio uudelleen. Pahimmillaan kunnassa voi olla tuplamiehitys jopa 15 vuoden ajan. Kyseisen lain olemassaolo on erityisen paheksuttavaa, kun meillä on muutenkin julkisen sektorin palveluksessa 656 000 kansalaista. Tämä on huomattavasti enemmän mitä muualla Euroopassa vertailukelpoisissa maissa on.

Kunnan velvoitteet järjestää palveluja tulevat suoraan laista. Suurin osa kunnan varoista kuluu lakisääteisten menojen kattamiseen. Näin ollen kunnan mahdollisuudet vaikuttaa säästämiseen ovat rajalliset. Ennen kuin kuntia voidaan yhdistää, meidän täytyy poistaa kyseinen irtisanomissuoja ja monet muut kunnan menoihin vaikuttavat lait. Ihmettelenkin, että miten tässä asiassa on lähdetty toimimaan selvittämättä ensin taustoja.

Jos teoreettinen malli kuntien yhdistämisestä toteutettaisiin, merkitsi se palveluiden keskittymistä kuntakeskuksiin, pidentyneitä matkoja palveluiden äärelle, maaseudun autioitumisen kiihtymistä, julkisen sektorin menojen jatkuvaa kasvua, kasvavaa syrjäytyneiden joukkoa jne.

Mielestäni ei ole mitään järkeä jatkaa keskustelua kuntien yhdistämisestä muuten kuin vapaaehtoisesti. Kuntien välinen yhteistoiminta on kannatettava toimintamuoto näissä asioissa.

Kaikkein tärkeintä meille on maana saada vientimme kilpailukykyiseksi ja luoda uusia PK-sektorin yrityksiä maahamme. Tämä tapahtuu vain julkisia menoja vähentämällä, verotusta keventämällä, luomalla positiivinen ilmapiiri yrittäjyydelle jne.

Elinvoimainen ja vireä kunta/kylä on kuntalaisten yhteisöllisyydelle ensiarvoisen tärkeää.

*Ahti Hurmalainen
Yrittäjä Lintuvaarasta
Kunnallisvaaliehdokas Espoo
Sit. / KD
ahti.hurmalainen@pp.inet.fi
GSM 0400617 843*

HIUS FM

PARTURI-KAMPAAMO

Palvelemme Ma-To 9-18, Pe 9-17, La 9-14
sekä sopimuksen mukaan

Tervetuloa sekä vanhat että uudet asiakkaat!

Minna, Petriina, Saila ja Kaarina

LINTUVAARANTIE 46-48 Puh. 09-5414334

Ehdokkaan maksama ilmoitus

Lintuvaara tarvitsee oman äänen valtuustoon

541

**Valitse sitoutumaton Ahti Hurmalainen (KD-listoilta)
rakentamaan parempaa ja yritteliäämpää
Lintuvaaraa ja Espoota**

**Kuka muistaa Lintuvaaran tarpeet, jos pääkaupunkiseudun
kunnat yhdistetään?**

Lintuvaaran ääni ei ole kuulunut edes Espoon valtuustoon. Siitä kertoo puutteellinen kunnallistekniikkamme. Jos kunnat yhdistetään, miten turvaamme alueemme palvelut?

Miksi yrittäjyys on tehokkain ase leikkauslistoja vastaan?

Monet ikääntyneet yrittäjät ovat lopettaneet yrityksensä. Maassamme on 100 000 pienyrityksen vaje. Seuraavana valtuustokautena Espooseen pitää houkutella lisää yrityksiä. Ilman yrittäjyyttä ei synny uusia työpaikkoja, eikä varoja tasokkaaseen koulutukseen eikä terveyspalveluihin.

Ahti Hurmalainen yrittäjä, toimitusjohtaja

- Espoon kunnallispolitiikassa noin 20 vuotta
- Leppävaara-seuran johtokunnassa
- Lintuvaaran omakotiyhdistyksen hallituksessa
- Leski, asuu lastensa kanssa Lintuvaarassa.

ahti.hurmalainen@pp.inet.fi
puh. 0400-617 843
ESPOO

HYVINVOINTI TEHDÄÄN LÄHELLÄ

TULEVAISUUDEN VAALEANPUNAINEN LINTUVAARA osa 2

Kuvat Anne Kangas

Kesän 2012 jättipalsamitalkoot ovat takana. Talkoita edelsi pitkä suunnittelurupeama, ensi kertaa yhdessä Hämevaara-Seuran kanssa. Päätettiin kitkeä kasvia kimpassa yhteisen puromme varrelta. Sähköposteja vaihdettiin tulevana viikoina runsain määrin. Talkootiedotteita jaettiin 1800 kpl. Lähikaupalle ja kioskille laitettiin mainokset. Leppävaaran alueella toimivia yhteisöjä ja poliittisia tahoja tavoiteltiin sähköpostein ja puhelimitse. Myös kaupungin viranomaisia yritettiin saada talkoisiin mukaan. Hesarissa oli pikku-uutinen starttipäivänä. Talkoopäiviksi sovittiin kesäkuun tiistait ja torstait ja Leppävaaran Valopilkku, pelimanni Känninen pyydettiin starttiin haitareineen mukaan.

Kun talkoostartti vihdoinkin kesäviikkona 6.6. oli käsillä, peitti sadekuuro koko taivaan eikä haitarinsoitosta tullut mitään. Asiantuntijamme Markus Seppälä kokoosi paikalle uskaltaneet sateenkestävät talkoolaiset ja piti valaisevan esitelmän

tästä haittakasvista ja sitten aloitimme kitkemisurakan. Kesän aikana pari rai-vaussahuria kokeili työtä myös. Sain itse kuulla mm. seuraavia kommentteja: ”ei tälle enää kannata mitään tehdä”, ”miksi kaupunki ei tee mitään”, ”en ehtinyt paikalle”. Jos halua on, aikaa löytyy ihan varmasti yhteisen hyvän virkistysalueemme

säilyttämiseen. Tämä Lintuvaaran jättipalsamiesiintymä on Espoon laajin.

Talkoita häiritsi sade myös monina muina talkoopäivinä, mutta pahin puute oli kuitenkin talkooväen puute. Eli jättipalsami ”viljelmä” Monikonpurolla voi edelleen hyvin.

Koska olen luonteeltani optimisti, toivonkin että ENSI vuonna päästäisiin tositoimiin. Kävin kaupungin ympäristökeskuksessa rupattelemassa Kalevi Hiiroinien, Tia Lähtenmäen ja Katrin Aian kanssa ja vietyäni tuliaisina tuoreet valokuvat alueemme viljelmistä sain heidät ehkä hiukan sille kannalle että ”jotain tarttis tehdä”. Ensi vuoden alkupuolella tullaan siis järjestämään haittakasvipalaveri, johon mukaan kutsutaan Lintuvaaran omakotiyhdistys ja Leppävaara-seura ym. tahot ja käydään läpi suunnitelmat tulevaa kesää varten. Ensi vuonna myös omakotitonteilla kasvavat palsamit olisi syytä saada kuriin myös Rautiaisenpolun alueella.

Luin äskettäin Fazerin asiakaslehdessä että jättipalsamia voi käyttää varsisellerin tapaan. Lehdet ovat valkopippurisia ja kukat miedon makeita. Ehkä ensi vuonna myös kulinaristit liittyvät keräilyjoukkoihin!

Mirjami Mäntymäki

Ehdokkaitasi Leppävaaran ja Lintuvaaran alueella

Kaisa Alaviiri *KM*

Erityisopetuksen vastuualuepäällikkö

Janne Jokinen

Raitiovaunukuljettaja

Ville Lehtola *TkT*

Tutkija, IT-yrittäjä

Pekka Lempiäinen *TM*

Lehtori, opettajankouluttaja

Kai Lintunen *OTK, KTM*

Lakimies

Markku Markkula *DI*

Johtaja

Johanna Ruuth-Karvonen *Ekonomi*

Palkkahallintopäällikkö

KOKOOMUS

Tämän ilmoituksen on kustantanut Leppävaaran Kokoomus ry

ALEPA LINTUVAARAAN

alepa.fi

**AAMUVARHAISESTA
ILTAMYÖHÄÄN!**

MA-LA 7-23 SU 10-23

**Lintuvaaran myymälässä
on myös:**

matkakortin
latauspiste

ja

veikkaus-
piste!

alepa

HOK-ELANTO

**BONUS
JOPA 5%**

lisätietoja:
hok-elanto.fi

Alepa Lintuvaara: Linnuntie 2, 02660 Espoo, puh: 010 76 69920

Alepa Lintuvaarassa on pitkät aukioloajat:

Ma-la 7-23 ja su 10-23.